

En motionärs funderingar

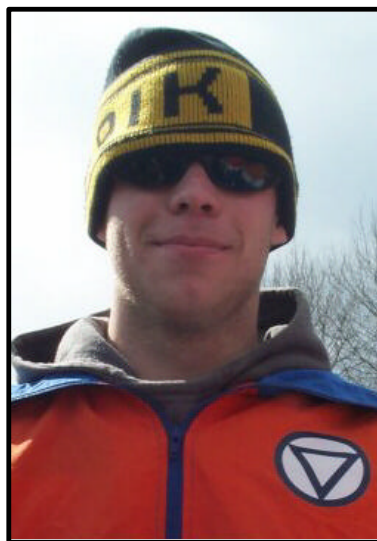
Hej!

Jag heter Calle och jag är motionär. M-O-T-I-O-N-Ä-R. Min egen tolkning av ordet är att man utövar sin sport i syfte att det ska vara roligt och utan prestationskrav. Det låter i mångas öron som den perfekta tillvaron, men det finns ett problem. Problemet är att det är ytterst svårt att bli accepterad som motionär. För en elitlöpare är det lättare, han behöver bara springa bra och prestera bra resultat så är man accepterad. Man tillhör eliten!

Men vad ska man göra för att bevisa att man tillhör motionsgänget, jag menar det är svårt att visa att man alltid har kul och ej bryr sig om resultatet. Det är en svår, mycket svår fråga att besvara.

För att belysa skillnaderna mellan en elitlöparens liv och en vanlig "simpel" motionärs enkla liv ska jag berätta en fiktiv historia. Den handlar om en elitlöpare, låt oss kalla honom Erik Harlén, som orienterar för en medelstor mellansvensk klubb, KFUM Örebro. Hans kompis, som är motionär, orienterar i samma klubb och kommer att gå under namnet Carl Olsson. Denna historia kommer att utspela sig under en vanlig tävlingsdag någon gång under vårsäsongen.

Klockan är 07.00 och klokradion ljuder både hemma hos Carl och Erik. Men här slutar egentligen likheterna mellan löparna, för när Erik studsar upp för att koka sig sina obligatoriska tre portioner havregrynsgröt drar Carl upp täcket lite extra för att kunna somna om. Under tiden som Eriks gröt kokar börjar han ta på sig sina tävlingskläder som han redan dagen innan lagt fram för att allt ska finnas till hands. Vid det laget har Carl masat sig upp ur sängen för att sätta bröd på rostning och för att värma O'boy, först därefter börjar han leta efter sina OL-kläder. Till sin förtret ser han att leran på sina OL-skor från tävlingen för två veckor sedan sitter kvar, men de går nog att springa med ändå tänker han och packar ner dem.

När morgonbestyren är klara sätter sig Carl i bilen för att hämta upp Erik, ty Erik har ej hunnit med att ta körkort ännu. På väg till tävlingen försöker Carl skruva på radion men blir, något bryskt, ombedd att låta bli då Erik kan "få en låt på hjärnan" och pga det göra sämre resultat. Erik berättar istället vilka löpare med bra ranking som är med, vilka snygga brudar han ska impa på och vilken sträckning banan kan ha. Då Carl vet att i H21 räknas inte ranking, brudar blir INTE imponerade av motionärer och att det för hans vidkommande inte spelar någon roll om banan går norr eller söderut lyssnar han bara med ett halvt öra på Eriks utläggningar.

Väl på tävlingsplatsen springer Erik direkt till startlistan för att spana in om några nya "stjärnor" alt. snygga brudar har anmält sig. Carl som tycker sig minnas från en titt på internet tidigare i veckan att han startar 10.48 går lugnt och sätter sig vid vimpeln. Efter fyra minuter kommer Erik, glad som ett barn på julafton, tillbaka och hojtar ut att Frida Persson (hon som är så läcker) och Lina Eriksson (som är sååååå snygg) är efteranmälda och att Patrik Nilsson (rankad tia i Sverige) också är efteranmäld. Carl tar det hela med ro och tycker att det är kul för Frida, Lina och Patrik att också de ska få komma ut i den fina vårsongen.

Erik och Carl tar sällskap till starten då även Erik startar 10.48. Väl vid starten sätter sig Carl på en fin mossbevuxen sten och pustar ut efter den något påfrestande joggingen /rusningen till starten. Erik tittar på Carl som om han "inte har alla getter hemma" och börjar därefter göra rusher och tånjningar på löpande band. När startpipet har ljudit rusar Erik iväg på sin 12.5 km bana och Carl lunkar ut på sin 8.4 km bana.

Efter ett helt godkänt lopp lägger Carl på en rökare sista biten in mot mål och får en hyfsad tid tycker han själv. Men bara en kvart därefter ropar speakern ut att något stort är på gång och sekunden efter brakar det till i skogen och Erik kommer, likt en furie, utrusande ur skogen och lägger sig på en finfin femte plats. De båda vännerna tar sedan sällskap till duschen och pratar om ditt och datt. Efter fiket, kaffe och smörgås för Carl och pastasallad och energidryck för Erik, tror Carl att det är dags att åka hem. Men mer fel kunde knappast Carl haft för efter rankingräkningen, en titt på damernas resultat och en pratstund med en reporter på "skogsbladet" är det dags för prisutdelningen. Den är nästan viktigast, för utöver en fin bokhylla i björk får han ju visa

upp sig för alla tjejer på TC. Det har nu gått tre timmar sedan de två var färdigduschade och Erik är äntligen klar att åka hem.

På hemvägen säger Carl:

- Visst var det fint i skogen, Erik.
- Vet inte, svarar Erik, jag hann inte se.
- Men vädret var fint, försöker Carl.
- Tänkte inte på det.
- Banan var väl finurligt lagd?
- Det hann jag inte se, men tjejerna var fina och konkurrensen bra, svarar Erik.

Så närmar sig då de två Örebro och de säger hej för att ses redan morgonen därpå då det är dags för nya utmaningar i orienteringsskogen. Knappt hinner Erik få av sig skorna förrän han är inne på internet för att kika på startlistan inför morgondagen...

Härunder följer en lista på varför elitlöparna respektive motionärerna håller på med orientering. Nu undrar vän av ordning varför det är streck i vissa rutor, det beror helt enkelt på att "Ha roligt" inte existerar i en elitlöparens tankevärld, att en motionär vanligtvis ej är rankad och tjejer inte blir imponerade av motionärer.

Elitlistan	Motionärslistan
1) Få bra ranking	1) Ha roligt
2) Prestera resultat	2) Umgås med kompisar & familj
3) Impa på brudar	3) Vara ute i friska luften
4) Vara ute i friska luften	4) -
5) Umgås med kompisar & familj	5) -
6) -	6) Prestera resultat

Och kom ihåg: "Skogen skulle vara bra tyst om bara den bästa fågeln sjöng".

Hälsningar Carl Olsson